

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Til Frederik den Syvendes Minde.

Citation: Richardt, Chr.: "Til Frederik den Syvendes Minde.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt01-shoot-workid73437.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

↑

Til Frederik den Syvendes Minde. (I Studenterforeningen den 20 Decbr. 1863.)

↑

I.

Kor.

☒ Længe var der stridt og stræbt,
Labyrinthens Traad var fundet;
nu var Minotauros bundet,
bundet ja - om ikke dræbt.

☒ Som en Ægeus Folket sad;
spejded paa de salte Vande,
stirred ud mod Slesvigs Strande,
vented Sønnens Komme glad.

☒ See da kom de sorte Sejl!
græde maatte selv den Stærke;
det var Dødens visse Mærke,
Vi - ak vi tog ikke fejl.

☒ Over Bølgefladen blank
Baaden gled med tause Aarer, -
ak, og i et Hav af Taarer
Folket, Danmark, Norden sank

158

Solo, Kvartet og Kor.

☒ Underlig vild var hans Ungdomstid,
for Vinden svajed han hid og did.

☒ »Et skjævnende Skud!« det var Verdens Dom -
»kommer der en Storm, den kaster ham om!«

☒ Da hvined en Storm, gjennem Voldens Brøst, -
han stod saa rank, saa det var en Lyst!

☒ - Sin Krone bar han saa stolt som Faa,
og den var ej let at bære paa.

☒ Kongelig Sæd var hans Fædre-Arv:
Kraft fik han af Folkets egen Marv.

☒ Paa Søen lærte han frejdigt Sind,
og saa at bie paa gunstig Vind.

☒ Og var han en sjelden Fugl ved Hove,
saa fløj han desmeer i de grønne Skove.

☒ *Fri* stander Kongen i Hallen høj:
bedre han lo, jo meer de løj.

☒ »Friheden huer mig selv saa godt,
»det er bedst, jeg deler med Jer mit Slot!«

159

☒ Saa deelte han ud med rundelig Haand,
løste Aarhundreders trange Baand.

☒ - Trofast var han og Folket god,
trofast som Stammen mod sin Rod;

☒ Og grov han gjerne i Myr og Kjær,
han sankede meer end rustne Sværd;

☒ Taarnede trøstig Thyras Vold,
til i Skyggen af *den* hans Haand blev kold.

☒ - Tak være Kong *Fredrik* for Alt hvad han gav!
Hans Grav skal os være en Valfartsgrav:

☒ En krøblet Skare har han gjort stærk,
og det er et kraftigt Underværk!

☒

Koral.

Kongers Konge! Du som gav
en Grundlov i vort Bryst,
der raaber gjennem Død og Grav
med Domsbasunens Røst;
for hvem en Kæmpegjerning
er tidt en Kæmpesynd, -
Du række ham en Drik
af din Naades dybe Brønd!

160

☒

II.

☒ Fra Dannevirke
til Roskild Kirke
gik Toget hen;
fra Roskild Kirke
til Dannevirke
det gaar igjen!
Fra stakket Hvile
til Kamp paany,
fra Sjælemesse
til Vaabengny.

☒ Men naar det gjælder,
og Blodet vælder
om Thyras Vold,
og Kampen skummer,
og Faren trommer
paa Danmarks Skjold, -
da kommer Kongen
som Skansegjæst!
Først naar vi sejre,
kan ret vi fejre
hans Mindefest.